Rudy 'Pader' Lampe:

Een bevlogen politicus

Onlangs presenteerde Rudy Lampe op Aruba zijn boek 'Mi ta djis cumpli cu mi debe; E balornan cu a guiami di Sacerdote pa Politico'. Vrij vertaald: *'Ik betaal mijn schulden; de waarden die mij inspireerden en inspireren als priester en politicus'.* Op 1 september - de Dag van de Pers - bezocht Rudy Lampe Victor 'Toko' Winklaar, eigenaar van het Arubaanse dagblad Diario, om zijn boek te presenteren en tegelijkertijd Winklaar te feliciteren met de 'Dia di Prensa'.

Tekst en foto's: Anton Bohnen

In zijn boek zet Lampe zijn ideeën uiteen over hoe Aruba de komende periode ten goede zou moeten en kunnen veranderen. Ook legt hij uit hoe hij de overstap heeft gemaakt van het priesterambt naar dat van politicus en lid van het Arubaanse parlement.

Hij is nu ruim drie jaar parlementariër. Bij de laatste verkiezingen wist de RED één zetel te veroveren in de Staten van Aruba. RED is Papiaments voor netwerk. Rudy Lampe - voorheen priester op het eiland - omschrijft RED als een democratisch netwerk, voortgekomen uit de milieubeweging.

Lampe heeft een drukke agenda. Als éénmansfractie valt het niet mee om alles wat er in het parlement aan de orde gesteld wordt goed voor te bereiden en ook nog de gelegenheid te vinden om met eigen voorstellen en suggesties te komen. Maar Lampe maakt toch tijd voor een gesprek.

Rudy Lampe praat zacht, maar duidelijk en formuleert zijn zinnen zorgvuldig en met overtuiging. We praten over de Nederlandse en Arubaanse politieke ontwikkelingen.

"Sinds het verschijnen van Pim Fortuyn in de Nederlandse politieke arena is er in Nederland sprake van onvoorspelbaarheid en extremiteit in het kiezersgedrag. Mensen willen vernieuwing, iets anders als de traditionele partijen, die al jaren de dienst uitmaken."

En: "Ik hoop dat dit verschijnsel ook op Aruba gaat optreden. Te lang zijn hier de touwtjes in handen van òf de AVP òf de MEP. En de politiek-inhoudelijke verschillen tussen die twee zijn eigenlijk helemaal niet zo groot. Maar de Arubaan is eigenlijk redelijk traditioneel ingesteld en dat uit zich ook in zijn stemgedrag. Nu wij als RED een ander geluid laten horen in de Staten, hoop ik dat we de aandacht kunnen trekken van de bevolking en dat we bij een volgende zittingsperiode genoeg zetels behalen om in elk geval de hegemonie van de MEP en de AVP te doorbreken. Er zullen dan toch coalities moeten worden gesloten om een regering te vormen. En dat is op zich al een goede zaak, want als één partij te lang - zonder met andere partijen rekening te hoeven houden - jarenlang aan het regeren is, ontstaat er stilstand en zelfgenoegzaamheid in regeringskringen en is er steeds meer sprake van de 'arrogantie van de macht'..."

"Ja, zo voel ik mij natuurlijk wel eens: een Don Quichote in de Arubaanse politiek. Maar ik heb er nú nog geen spijt van, hoewel ik er dus wel veel voor heb moeten opgeven. Het preken en het feit dat ik mij vrijer kon uitlaten bijvoorbeeld, zijn wel aspecten die ik mis."

Nadat Lampe had aangeven de politiek in te willen, kreeg hij bezoek van de nuntius, de ambassadeur van Vaticaanstad, die in een 'gesprek' Lampe kwam meedelen dat hij moest kiezen voor het priesterschap of voor de politiek. Hij was *een 'ongehoorzame' priester*, want de leiding van de kerk had de combinatie van politieke en religieuze activiteiten een aantal jaren geleden 'in de ban' gedaan. Zeer tegen de opvattingen van Lampe zelf in.

"In mijn 'loopbaan' als priester heb ik altijd in mijn inkomen voorzien door maatschappelijke functies uit te oefenen. Of dat nou (gast)docent was op de Universiteiten van Bochum en Mainz in Duitsland of als medewerker in een Mexicaans vluchtelingenkamp. Ik heb nooit op de *payroll* gestaan van de katholieke kerk. Ik heb gekozen voor het zogenaamde 'Paulus-model'. Paulus predikte in zijn vrije tijd en leefde van de opbrengst van de verkoop van tenten.

Maar waar is bij hem nu het idee ontstaan om de politiek in te gaan. Of misschien nog wel belangrijker, er moet iets in zijn leven gebeurd zijn, waardoor bij hem het maatschappelijke en politieke bewustzijn is ontstaan, dat hem inspireerde in zijn prediking en politieke stellingnames.

"Ja", zegt hij glimlachend, "eigenlijk was dat politieke, dat maatschappelijke er eerder dan het religieuze. Als kind werd ik getroffen door maatschappelijk geweld. Waarom gebeurden er zulke ernstige en schokkende dingen? Zo was ik als 4-, 5-jarige zeer onder de indruk toen in 1963 John F. Kennedy, in die tijd president van de Verenigde Staten, vermoord werd. En later in 1969, toen in Willemstad de arbeiders in opstand kwamen en de stad in brand staken. Dat intrigeerde me."

"Maar wat de meeste *impact* heeft gehad, was het optreden van en de moord op de Colombiaanse priester Camillo Torres. Op de middelbare school maakte ik daar scripties over en deze man is een echt 'rolmodel' voor mij geweest."

"Ook ik ben theologie en sociologie gaan studeren, en raakte ervan overtuigd dat christelijke naastenliefde effectief moet zijn! Het kan niet zo zijn dat armoede de wil van God is!"

Meer en meer verdiepte 'pader' Lampe zich in de zogenoemde bevrijdingstheologie. Deze theologen kozen onvoorwaardelijk partij voor de underdog en hielden pleidooien - op grond van hun christelijke overtuiging - voor het terugdringen van de armoede en de achterstelling van bepaalde bevolkingsgroepen.

"1 mei is ook voor mij een heel bijzondere dag. Niet alleen omdat 1 mei een symbolische datum is geworden voor de emancipatie van de arbeiders, maar omdat diezelfde arbeiders nog steeds niet worden beloond met wat hen toekomt. Terwijl op Aruba de laatste twintig jaar toch - in het algemeen - sprake is geweest van een 'economische boom', heeft de arbeider daar niet van geprofiteerd. Uit onderzoek is gebleken dat de arbeider in die twintig jaar er materieel op achteruit is gegaan. Twintig jaar geleden kwam je met het minimumloon tot 60 procent van het bestaansminimum en dat is nu zo'n 40 procent!"

Of Lampe wil en ook of hij kàn terugkeren naar de kansel?

Lachend: "Ik heb nog niets schriftelijk op papier over de consequenties van mijn keuze om parlementslid te worden, dus... Maar in de praktijk zal het erop neerkomen, dat ik wellicht wel weer in mijn priesterlijke ambt kan en mag terugkeren, maar niet in deze regio, niet in het Caribische gebied. En daar ben ik ook voorlopig nog niet aan toe. Ik heb deze keuze gemaakt en daar sta ik voor de volle honderd procent achter en - hoewel ik er offers voor heb moeten brengen - ik zal dat blijven doen zolang het politieke perspectief er is. Ik heb gedaan wat ik moest doen."

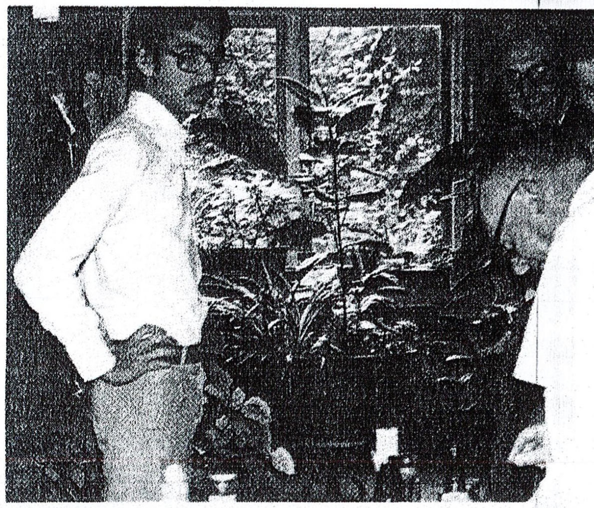

Rudy Lampe is zijn studietijd.

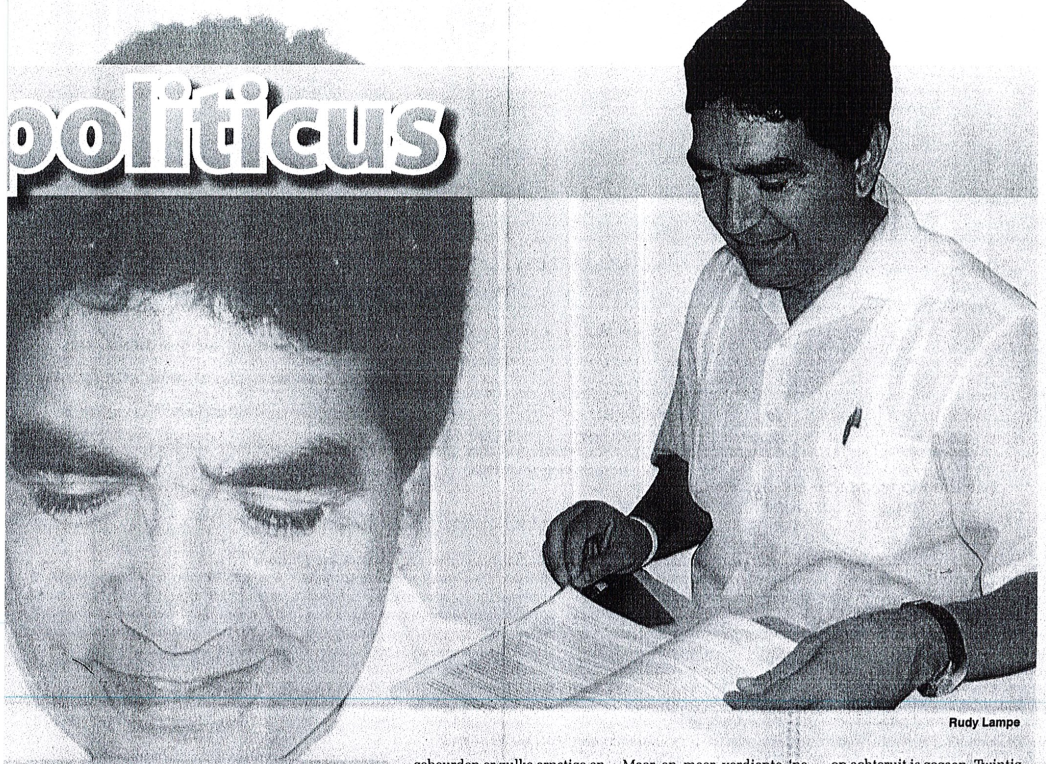

Rudy Lampe

Camillo Torres

Colombiaans priester, die op vrij jonge leeftijd het seminarie nging. Hij was verwonderd dat de ongelooflijk onrechtvaardige samenleving door de kerk niet bekritiseerd werd. Hij rok naar Leuven om er sociologie te studeren en werd een belangrijke aanhanger van de bevrijdingstheologie. Terug n Colombia bestudeerde hij de landbouwproblematiek en ntwierp een plan om de grond rechtvaardiger te verdelen nder de armste boeren. Hij stichtte het 'Frente Unido' (eenheidsfront) een pluralistische politieke partij die alle linkse krachten organiseerde. Uiteindelijk koos hij voor de guerrilla n stierf in een confrontatie met het leger in de bergen van Santander op 15 februari 1966.

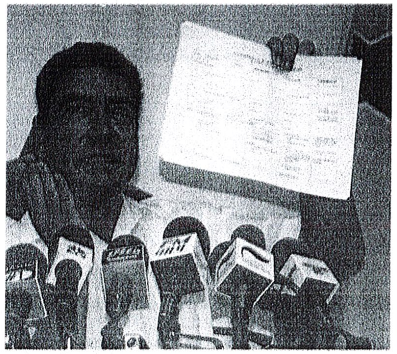

De bevrijdingstheologie is een uitdrukking van het revolutionaire vuur in Centraal- en Latijns-Amerika. De onderste lagen van het priesterschap zijn geraakt door het lijden van de onderdrukte massa's en verenigen zich met hen in de strijd om een beter leven. De kerkelijke hiërarchie die reeds honderden jaren een pact heeft gesloten met de rijke grootgrondbezitters, bankiers en kapitalisten, bestrijdt deze nieuwe tendens of moet haar wrokkig aanvaarden. De klassenstrijd is dus zelfs tot in de rangen van de rooms-katholieke kerk doorgedrongen.